

ОРИСИЯ

Zum Gedächtnis an Meister Heine

Три орисници злокобни,
Въ полунощний мракъ дълбокъ,
Спряха се до златни люлки,
При заспалия отрокъ.

Първа рече и нарече:

„Да живее день за день,
За животъ да му е свидно —
Отъ живота отчужденъ.

Самъ на себе си умразенъ
И за другите недрагъ,
Зарадъ милостъ да подлага
Той ръка отъ прагъ на прагъ.

И въ съзнание горчиво,
Да кълне живота свой,
И себе си и твореца —
Нека бѣде Божекъ той!“

Втора рече и прирече:

„Поразъ да го порази!
Неговий животъ да мине
Въ потъ и кървави сълзи.